

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21P/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713207792
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713207792.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti:

T. C., nar. XX.XX.XXXX,

R. C., nar. XX.XX.XXXX,

bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, deti rodičov, a to matky: R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., J.. Q. XX, a otca: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., J.. Q. XX, t.č. bytom L. XX, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

r o z h o d o l :

I. Otec E. C. je povinný platiť matke R. C. výživné na maloletého T. C. vo výške 100,- € mesačne a na maloletého R. C. vo výške 100,- € mesačne, vždy vopred, do 20-teho dňa v mesiaci, s účinnosťou od 01.10.2013.

II. Vo zvyšku sa návrh matky na zvýšenie výživného zamieta.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 10C/58/2010-52 zo dňa 22.04.2010, v časti o výživnom.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 23.05.2013, matka žiadala, aby súd vyživovaciu povinnosť otca E. C. voči maloletému T.Á. C. a voči maloletému R. C., určenú rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 10C/58/2010 zo dňa 22.04.2010, a to každému vo výške 80,- € mesačne, zvýšil na sumu 120,- € mesačne.

Otec sa k návrhu na začatie konania matky na zvýšenie výživného vyjadril podaním zo dňa 23.07.2013, v ktorom uviedol, že bol vlastníkom trojizbového bytu na ulici J.. Q. XX, L. R., ktorý v prospech detí odpredal matke za sumu 24.500,- €, pričom mu ostal dlh hypotekárneho úveru vo výške 18.000,- €, ktorý si vzal na zakúpenie tohto bytu. Uviedol, že pracuje vo firme L. T., a jeho čistý mesačný príjem je približne 600,- € mesačne. Býva u svojho otca vo L., v okrese R.. Do R. do práce a za maloletými deťmi dochádza 30 kilometrov, s čím mu vznikajú pomerne vysoké náklady na cestovanie. Uviedol, že svojmu

otcovi prispieva na bývanie sumou 50,- € mesačne. S maloletými deťmi sa stretáva počas víkendov. Pribudla mu jedna vyživovacia povinnosť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinami založenými v spise, spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/58/2010, rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/18/2013-48 zo dňa 24.05.2013, a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/156/2009-30 zo dňa 14.07.2009.

Podľa rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/58/2010-52 zo dňa 22.04.2010 je otec E. C. povinný platiť výživné na maloletého syna T. C., a rovnako aj na maloletého syna R. C. vo výške 80,- € mesačne, a to s účinnosťou od právoplatnosti rozvodu manželstva, teda od 15.06.2010. Matka o zvýšenie výživného požiadala po uplynutí dvoch rokov.

V porovnaní s rokom 2010, keď súd naposledy rozhodoval o výživnom, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane matky, ktorá v roku 2010 bola na materskej dovolenke, a od štátu dostávala rodičovský príspevok a rodinné prídavky. V súčasnosti je matka zamestnaná v spoločnosti F. T., D..T. ako operátorka vo výrobe, a jej čistý priemerný mesačný príjem je 550,- € mesačne.

Podľa rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 6P/18/2013-48 zo dňa 24.05.2013 pribudla povinnosť platiť na maloletého D. C., nar. XX.XX.XXXX jeho matke J. B., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 100,- € mesačne. Vyživovacia povinnosť otca, ktorá existovala už v čase pôvodného rozhodovania súdu v roku 2010, a to voči maloletému R. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorú je otec povinný platiť podľa rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/156/2009-30 zo dňa 14.07.2009 vo výške 100,- € matke J. R., nar. XX.XX.XXXX, ostala nezmenená.

V porovnaní s rokom 2010 sa otec odsťahoval z bytu v R. a býva u svojho otca vo L., ktorému na bývanie prispieva sumou 50,- € mesačne. Otcovi vznikajú zvýšené náklady v súvislosti s dopravou do zamestnania do R., a v súvislosti so stretávaním sa s maloletými deťmi, ktoré bývajú v R., pretože miesto jeho bydliska je od R. vzdialené 30 kilometrov. K zmene pomerov na strane otca došlo aj ohľadne výšky jeho príjmu. Podľa potvrdenia spoločnosti L. za obdobie od augusta 2012 do júna 2013 bol jeho čistý priemerný mesačný príjem 682,- € mesačne. V roku 2009 bol jeho čistý mesačný príjem zo zamestnania 464,- € mesačne.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 08.10.2013 sa matka a otec dohodli na tom, že otec bude na maloleté deti T. C. a R. C. platiť výživné vo výške 100,- € na každé maloleté dieťa, a to s účinnosťou od 01.10.2013.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je podstatná zmena okolností, ktoré nastali v porovnaní s obdobím, keď súd naposledy rozhodoval o výživnom. O podstatnú zmenu okolností ide vtedy, ak dôjde k výraznej zmene okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže rozhodnutie o výživnom zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery na strane účastníkov, ktoré existovali v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom. Bolo preukázané, že na strane matky maloletých detí, aj na strane otca v porovnaní s rokom 2010 došlo k podstatnej zmene pomerov, a to najmä tým, že príjem otca je podstatne vyšší, čo svedčí v prospech zvýšenia výživného. Na druhej strane však otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, a to voči maloletému Adamovi Ulbrichtovi, ktorý sa narodil 18.06.2012, a ktorá bola určená rozhodnutím Okresného súdu Prievidza vo výške 100,- € mesačne. Táto skutočnosť svedčí v prospech nároku na zníženie výživného. Podstatným spôsobom sa zmenili pomery aj na strane matky, ktorá v porovnaní s rokom 2010 sa stala vlastníčkou trojizbového bytu a zamestnala sa v spoločnosti ECCO Slovakia ako operátor výroby, a jej priemerný mesačný príjem je približne 550,- € mesačne. Na základe týchto skutočností bolo preukázané, že nárok matky na zvýšenie výživného je opodstatnený a súd rozhodol na základe dohody účastníkov, ktorú uzatvorili na pojednávaní dňa 08.10.2013. Účastníci sa dohodli na tom, že pôvodne určené výživné vo výške 80,- € sa zvyšuje na sumu 100,- € na každé maloleté dieťa, s účinnosťou od 01.10.2013. Táto dohoda nebola v rozpore so záujmami maloletých detí, a zvýšenie výživného zo sumy 80,- € na 100€ zodpovedá zmeneným schopnostiam a možnostiam otca, ako aj majetkovým pomerom matky. Do určitej miery bol nárok na zvýšenie výživného odôvodnený aj vyšším fyzickým vekom maloletých detí, a nárastom celkových životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože účastníci si právo na náhradu trov konania neuplatnili.

Po vyhlásení rozsudku sa prítomní účastníci vzdali práva podať voči nemu odvolanie. Písomné prehlásenie o tom je súčasťou zápisnice o pojednávaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).